sa pars post citationem iter arripuerit ad Sed. Apost. veniendi, non minùs poteris in negotio secundùm juris formam procedere. Quòd si ante citationem iter arripuerit, non est aliquatenus procedendum [16].

¶ PITH. [14] *Vigorienſi.*] *Vigornienſi*, vel *Veinton.*

[15] *Meminimus, &c.*] Junge *cap.* 3. *inf. qui Clerici vel voventes.*

[16] *Procedendum.*] Niſi in caſu *cap.* 15. *inf.* quod huic derogat.

X. IDEM. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Superſedetur propter articulum in quo appellatum eſt, etiam ſuper principali cauſa, ſi ſine illo articulo expediri non poteſt. Hoc dicit, inhærendo literæ.

[r] *C.* 10. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 9.

[r] SUper eo [17] quod ſolicitudo tua quæſivit, prudentiæ tuæ duximus reſpondendum, quòd ſi de aliqua exceptione quæſtio oriatur, & exinde appellationem fieri contingat, eidem exceptioni erit meritò ſuperſedendum: & ſi principalis cauſa ſine illa terminari non poterit, ei nihilominus ſuperſedeatur.

Non obſtante appellatione ex falſa cauſa interpoſita, poteſt Judex ad ulteriora procedere. Hoc dicit.

[f] Vide *l. ſi uteris. cum not. C. de fide inſtrum.*

§. 1. Si autem adverſa pars [f] de falſi ſuggeſtione [18] in appellationem prorupit, non eſt ſententia ſuper hoc differenda [19].

¶ PITH. [17] *Super eo, &c.*] *L.* 37. *C. Theod. de appellat.*

[18] *De falſi ſuggeſtione.*] *L.* 2. *C. ad leg. Cornel. de falſ.*

[19] *Non eſt ſententia ſuper hoc differenda.*] Siquidem cauſæ cognitio mandata ſit remotâ appellatione, *l.* 4. *C. ſi contr. jus vel utilitat. public. c.* 2. *inf. de crimin. falſ.*

XI. IDEM [c. an. 1180. *Romæ.*]

Etiam pro minoribus, ſeu levioribus cauſis appellari poteſt.

[t] *Cap.* 11. *eod. tit. in* 1. *Compil.* Et poſt Conc. *c.* 10.

[t] DE appellationibus pro cauſis minimis interpoſitis volumus te tenere, quòd eis pro quacumque levi cauſa fiant, non minùs eſt, quàm ſi pro majoribus fierent, deferendum.

XII. IDEM [20]. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Secundùm canones appellatur etiam ante ſententiam: ſecundùm leges non, niſi in quibuſdam caſibus: hoc primò. *Et appellatio, & recuſatio æquiparantur in hoc, quia ſicut in appellatione requiritur cauſa rationabilis, ita & in recuſatione:* hoc ſecundò. *Et tempus aſſignatum Judici ad cauſam decidendam, incipit currere à tempore præſentationis reſcripti:* hoc tertiò, ſecundùm verum intellectum.

[u] *C.* 13. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 12.

[u] SUper eo: [*Et infrà α.*] Sacri Canones ante & poſt litis conteſtationem, & in prolatione ſententiæ, & poſt, ſingulis facultatem tribuunt appellandi; leges autem ſeculares appellationem, niſi in caſibus, ante ſententiam non admittunt. In cauſis quoque Eccleſiaſticis ubi appellationis remedium tollitur, ſicut appellationi, ita recuſationi non eſt aliquatenus deferendum [x]. Si autem intra certum tempus lis decidenda committitur, extunc terminus incipit [y] currere, cùm Judices contigerit literas recepiſſe.

[x] Vide *l. ſi qui ex.* & ibi Bart. *ff. de juriſd. om. judic.*

[y] *Dicto*, currere, *deeſt in omnib. unti.*

[α] *Quòd interdum Judices delegati ab altera partium tanquam ſuſpecti recuſantur, hoc tuæ prudentiæ præſentibus literis innoteſcat: quòd.*]

¶ PITH. [20] *Idem.*] Senonenſi Archiepiſcopo.

XIII. IDEM [21]. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Conventus ſuper injuria Clerici, vel ſuper adulterio, appellare poteſt, niſi ſit notorius. Hoc dicit cum ca. ſeq.

[z] *Cap.* 15. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 13. Vide Bald. *in l. adductos. C. de ep. aud. & DD. in c. Rom. De appel. in* 6.

[z] PErvenit ad nos, quòd cùm Clerici ſe conquerantur ab aliquibus vulneratos, vel alias eſſe læſos, qui impetuntur, Apoſt. Sedem appellant: [*Et infrà α.*] F. t. mandamus, quatenus ſi eorum exceſſus publicus non ſit, & notorius, eos Eccleſ. cenſurâ compellas, ut intra conveniens tempus appellationem interpoſitam proſequantur. Si verò publicus eſt & notorius [22], appellationis obtentu non prætermittas, quin eos excommunicatos denuncies, ipsòſque facias ſicut excommunicatos cautiùs evitari, donec paſſis injuriam ſatisfaciant, & cum literis tuis Apoſtolico ſe conſpectui repræſentent.

[α *Sed appellationem interpoſitam nolentes proſequi, conſortia hominum devitare contemnunt. Verum quia quid fibi faciendum ſit, exinde noſtris literis certiorari deſideras.*]

¶ PITH. [21] *Idem.*] *Cantuarienſi Archiepiſcopo.*

[22] *Publicus eſt & notorius.*] *Cap.* 5. §. *ult. ſup. hoc tit.*

XIV. IDEM Archiepiſcopo Toletano. [c. an. 1180. *Romæ in Hiſpaniam.*]

Summatum eſt ſuprà cap. proxi.

[a] *Cap.* 16. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *par.* 10. *c.* 14.

[a] COnſuluit [a] nos fraternitas tua: [*Et infrà α.*] Conſ. t. t. duximus reſpondendum, quòd ſi aliqui, quos manifeſtum ſit & notorium uxorem alterius detinere, aut injeciſſe manus violentas in Clericum, appellaverint, eorum appellationi non eſt aliquatenus deferendum. Sed cùm multa dicantur notoria, quæ non ſunt, prohibere debes, ne quod dubium eſt, pro notorio videaris habere. Illos autem, qui appellant à præſentia tua, cogere debes intra tempus conveniens appellationem interpoſitam proſequi, aut judicio tuo appel. remota parere.

[α *Utrum deferendum ſit appellationibus quando causâ fruſtratoriæ dilationis appellatur, nec interpoſitam appellationem proſequantur. Super quo utique.*]

XV. IDEM Dulmenſ. Epiſcopo. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Hoc cap. ſummatum eſt ſuprà eo. cap. meminimus.

[b] *Cap.* 20. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *Later. ſub Alex. III. p.* 10. *c.* 19.

[b] SUggeſtum eſt [b] auribus noſtris, quòd cùm oppreſſi ad præſidium Apoſt. Sedis recurrunt, & appellatione facta iter arripiunt, adverſarii eorum appel. interpoſitam cognoſcentes, nec ad præſentiam noſtram accedunt, nec Reſponſalem tranſmittunt: cùm autem ſenſerint illos ad vos noſtras literas reportaſſe, in vocem appellationis prorumpunt, & iter ad nos arripiunt veniendi, ut ſic eorum ſolicitudinem, à quibus impetuntur, eludant. Tuæ conſultationi taliter reſpondemus, ut ſi quis deprehenſus fuerit, hoc ex fraude vel malitia facere, appellationi ejus non deferas, neque ob id cauſam tibi commiſſam terminare poſtponas, quia Decretalem Epiſtolam [23], quâ tales muniri videntur, non ad deprimendam [c] cujuſque juſtitiam, ſed ad removendum gravamen nos feciſſe cognoſcas.

[c] deprimendum.

¶ PITH. [23] *Decretalem Epiſtolam.*] *Cap.* 9. *ſup.*

XVI. IDEM Eboracenſi Archiepiſcopo [24]. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Excommunicatus pendente cognitione appellationis, abſolvi poteſt ad cautelam: & ſi apparet eum legitimè appellaſſe, non punitur pro eo, quòd interim celebravit divina.

[d] *Cap.* 22. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *par.* 10. *c.* 31. Vide *cap. cupientes.* §. *quòd per viginti* & ibi Gemin. *de elect. l.* 6.

AD [d] præſentiam noſtram R. Presbytero veniente Epiſcopo Tuſculano, & P. ſanctæ Suſannæ Cardin. tuam & ipſius cauſam commiſimus audiendam. Qui ad objectionem tuam, licèt R. Presbyter non eſſet excommunicatus de jure, de facto tamen fecerunt eum abſolvi. Ideóque mandamus, quatenus præditum Presbyterum pro eo, quòd poſt excommunicationem contra appellationem factam divina cantavit, nullatenus inquietes, ſed ad eum ſtatum reducas omnia, in quo erant tempore appellationis emiſſæ.

¶ PITH. [24] *Eboracenſi Archiepiſcopo.*] *Ebroicenſi Epiſcopo.*

XVII. IDEM Cantuarienſi Archiepiſcopo. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Si appellans turbatur in poſſeſſione, ſuper qua fuit appellatum, Judex à quo poteſt illam poſſeſſionem ſibi reformare, appellatione in ſuo ſtatu permanente. Hoc dicit ſecundùm communem intellectum.

[e] *C.* 23. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 10. *c.* 25.

CUm [e] teneamur: [*Et infrà α.*] Quoniam igitur nos conſulere voluiſti, utrùm ſi eorum poſſeſſio, qui ad audientiam noſtram appellant, turbata [25] fuerit, tibi eam ſibi liceat reformare, eo de quo appellatio eſt interpoſita prætermiſſo. Prudentiæ tuæ taliter reſpond. quòd ſi exinde ad te querela pervenerit, id ordine judiciario tibi licebit experiri.

[α *Conſultationibus ſingulorum, quantum nobis Dominus miniſtraverit, reſpondere; tanto gratius tibi volumus reſponſum impendere, quanto perſonam tuam abundatiori diligimus charitate.*]

¶ PITH. [25] *Eorum poſſeſſio, &c. turbata.*] In hiſtoria Eccleſiæ Cantuarienſis *pag.* 28. 34. Si quis ad Sedem Romanam appellaviſſet, etiam ad Cantuarienſem, ne in juris ſui poſſeſſione turbaretur, appellabat. Quæ appellatio, quia poſſeſſionis tuendæ causâ, ne lite pendente immutaretur, interpoſita fuit, tuitoria dicta eſt.

XVIII. IDEM Epiſcopo & Archidiacono de Bononien. [26] [c. an. 1180. *Romæ in Flaminiam.*]

Generalis & vaga appellatio reſpectu cujuslibet gravaminis non valet, ſed reſtricta ad certam cauſam ſit.

[f] *C.* 27. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 50. *c.* 54.

COnſuluit [f] [*Et infrà α.*] Conſul. veſtræ t. r. quòd ſi generaliter appel. quis interponeret ab omni gravamine, quod ſibi poſſet contingere, hujuſmodi appellatio tenere non debet. Si verò ab aliquo Judice ſuper omni gravamine, quod in una cauſa ſibi poſſit inferri, quanquam generalis appellatio ſit interpoſita, appellationi tamen ejus eſt ab eodem Judice deferendum.

[α *Nos veſtra devotio ut ſi appellatio quæ ab omni gravamine interponitur, teneat, veſtram prudentiam reddevemus noſtris literis certiorem, & ideò.*]

¶ PITH. [26] *Archidiacono de Bononien.*] *Archipresbytero Bononienſi.*

XIX. IDEM Zamorenſi Epiſcopo [g]. [c. an. 1180. *Romæ in Hiſpaniam.*]

[g] *al.* Zameren. *al.* Zamorien. *al.* Amoren. *al.* Gemoten.

Appellatio frivola non excuſat inferiorem, quò minus teneatur obedire ſuperiori, & ut de contemptu puniatur, niſi innocentiam ſuam aliter purget. Hoc dicit. Et eſt caſus notabilis, in eo quòd dicitur iſtum eſſe puniendum.

[h] *Cap.* 29. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *Later. ſub Alex. III. par.* 10. *c.* 28.

CUm parati [h] eſſemus tuas petitiones admittere, I. Diaconus Cardi. olim Apoſt. Sedis Legatus propoſuit, quòd

cùm ad ejus vocationem contempſiſſes accedere, in perſonam tuam excommunicationis ſententiam promulgavit: [*Et infrà α.*] Cùmque N. Canonicus beati Jacobi firmiter aſſeveraret, quòd in legatione Regis eſſes, & ideò non potuiſſes ad vocationem prædicti Cardi. accedere. Cardinalis econtrà aſſeruit, quòd non in legatione Regis, ſed in Salamantina Eccleſia, te ſuus [1] Nuncius inveniſſet: [*Et infrà β.*] Nos verò attendentes, quòd te non decuit contemnere obtentu appel. ad vocationem venire Legati: præcipimus, quatenus vel in perſona propria, vel per Nuncios idoneos Apoſtolico te conſpectui repræſentes, innocentiam tuam, ſi poteris, oſtenſurus.

[1] Vide *l. ſi quis uxori*, §. *appellationem* & ibi Bart. *ff. de furt. & in l. eum qui*, § 1. *D. commod.*

[α *Poſt excommunicationem ejus qui vice noſtra fungebatur, te feciſti in Epiſcopum conſecrari.*]

[β *Et tibi dixiſſet, quòd in alia Eccleſia te non eſſet requiſiturus. Et cum iterum ex parte tua fuiſſet propoſitum, quòd quando ven. f. u. Archiepiſcopus Compoſtellanus appellavit, tuam appellationem etiam interpoſuiſſet, Cardinalis adjecit, quòd appellatio illa te tueri in hac parte non potuit, quin ad ipſius vocationem accedere tenereris.*]

XX. IDEM Cantuarienſi Archiepiſcopo. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Si mandatum factum ei qui juravit ſtare judicio Eccleſiæ, excedit limites juramenti & licitæ promiſſionis, appellare poterit, aliàs ſecùs. Hoc dicit compendioſè. Abb.

[k] *Cap.* 30. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *part.* 10. *c.* 29. Gloſſ. *in can. quod benè* 6. *q.* 4.

AD hæc [27]: *Et infrà* [k]. Præterea de his, qui juramentum præſtant, quòd Eccleſiæ ſtabunt judicio, & poſteà appellant: Id tua ſolicitudo provideat, ut eos ſervare quod jurant, vel intra xl. dies poſt appellationem interpoſitam iter arripere ad ipſam proſequendam compellas.

¶ PITH. [27] *Ad hæc, &c.*] Junge *cap.* 2. *inf. de exceſſ. Prælat. & l.* 14. *C. de recept. arbit. contra Novel.* 82.

XXI. IDEM Carnotenſi Epiſcopo. [c. an. 1180. *Romæ in Galliam.*]

Summa ut ſuprà cap. proxi.

[l] *Cap.* 31. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *p.* 7. *c.* 20. ubi habes integram clauſulam.

QUæſtioni, quam facis [28], utrùm [l] appellationi illius ſit deferendum, qui, ſicut moris eſt, præſtito juramento abſolvi meretur, & antequam ei mandetur aliquid, vel mandato recepto causâ ſubterfugii appellaverit: Reſpon. quòd appellationi quæ juramento ejus debeat derogare, non eſt in aliquo deferendum, ſed ſtatim erit in eandem reducendus ſententiam, quæ, donec mandatum ſuſceperit, & ſuſceptum pro poſſe fuerit profecutus, debet firmiter obſervari.

¶ PITH. [28] *Quæſtioni quam facis.*] Junge *cap. penult. de teſtib. cogend. in* 1. *collect. & cap. Janè quia, ſup. de off. & poteſt. Jud. deleg.*

[m] *al.* Vintonien. *al.* Vintonen.

XXII. IDEM Vinton. [m] Epiſcopo [29]. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Appellans ab Ordinario, poſteà de delicto ab eo commiſſo puniri poteſt per ipſum Ordinarium. Hoc dicit, ſed ſupple ad textum, idem eſſe de anteà commiſſis, ſi nunc de illis accuſatur, ut *cap. ad hæc* 1. *ſuprà eod. & cap. propoſuit. infrà eod.*

[n] *Cap.* 32. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *par.* 50. *c.* 53.

[n] PRæterea de his qui ad Sedem Apoſtolicam appellant, & poſteà gravia committentes, ſe dum conveniuntur, appellatione tuentur, Duximus reſpondendum, quòd eos appellatio non debet in ſua iniquitate tueri, quominus eorum exceſſus cenſurâ Canonicâ puniatur.

¶ PITH. [29] *Vinton. Epiſcopo.*] Anno 1152. in Concilio Londinenſi multa frivolarum appellationum genera prohibita ſunt, quæ ab Henrico VVintonienſi Epiſcopo, Regis fratre, & Papæ Legato, omnes cauſas ad ſuum Tribunal trahente, ſuſcitata fuerant, ad quod infinitæ indignæ ac inuſitatæ appellationes afferebantur.

XXIII. IDEM Grandenſi Patriarchæ, & S. Vitalis Presbytero Cardinali. [c. an. 1172. *Romæ.*]

Qui non detulit appellationi ſui adverſarii, de ſua poſteriori circa idem contra eum excipere nequit.

[o] *Cap.* 37. *eod. tit. in* 1. *Compil.*

COnſtitutis in præſentia noſtra [o] Abbate ſancti Felicis [30], & Presbytero R. pro controverſia, quæ de electione Torcellanæ Eccleſiæ eſt ſuborta: & *infrà*. Ideóque mandamus, quatenus ſi Archidiaconus poſt appellationem & denunciationem excommunicationis ad nominationem ſæpedicti C. proceſſerit, & Primicerius [31] cum Canonicis, & Plebanus cum aſſenſu Cleri Epiſcopatûs, vel majoris & ſanioris partis prænominatum I. in Epiſcopum & Paſtorem elegerint, non obſtante appellatione præfati Archidiaconi, ſi ipſe appellationi priùs factæ non detulit, electionem de præfato I. factam autoritate Apoſtolica confirmetis.

¶ PITH. [30] *Felicis.*] V. C. addit, & Fortunati de Humanis, Ordinis ſancti Benedicti, Torcellanenſis diœceſis.

[31] *Primicerius.*] *Scolaſticus.*

XXIV. IDEM Eboracenſi Archiepiſcopo. [c. an. 1174. *Romæ in Angliam.*]

Appellans ab Ordinario in una cauſa, in aliis coram eo reſpondere tenetur; poteſt tamen eum recuſare ut ſuſpectum, niſi conveniatur de crimine manifeſto, & in quo non cadit excuſatio nec ſuſpicio, ut quia imponitur pœna juris ſurgens ipſo facto. Hoc dicit, ſecundùm intellectum intrinſecum.

[p] *Cap.* 38. *eod. tit. in* 1. *Compil.*

[p] PRopoſuit nobis M. Clericus tuus, quòd ſæpè contingit, ut cùm aliquis ſuper aliqua cauſa appellat, in aliis cauſis, in quibus non eſt appellatum, reſpondere recuſet. Super quo tibi taliter reſpondemus, quòd licèt pro illa appellatione non minùs teneatur in aliis [32], ſuper quibus appellatum non eſt, reſpondere; Judex tamen, à quo appellatur, quia illi omnino ſuſpectus eſt, eum non debet ad reſpondendum ſuper aliis compellere, niſi pro crimine adeò gravi & manifeſto, quo ipſo actu meritò ſit damnandus.

¶ PITH. [32] *In aliis.*] Adde, cauſis.

XXV. IDEM R. [33] Cantuarienſi Archiepiſcpo. [c. an. 1180. *Romæ in Angliam.*]

Abſolvitur excommunicatus cautione recepta, licèt adverſarius, vel excommunicator, ne abſolvatur, appellet. Hoc dicit ſecundùm unum intellectum, quem tamen oportet limitare, quando excommunicatio non fuit lata pro manifeſta contumacia vel offenſa, quia tunc non debet abſolvi, niſi ſatisfactione præcedente, ut *in cap. ex parte* 1. *infrà, de verborum ſignif.*

[q] *Cap.* 41. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. *Later. ſub Alex. III. p.* 3. *c.* 2.

[q] QUa fronte nos [q] conſulere valeas, non videmus, cùm dicaris ordinem juris pervertere; jam enim non in Eccleſia, ſicut eſt Canonicum & honeſtum, non etiam in palatio, non in camera tua, ſed in camera Regis contra debitum juris, & Pontificalis officii dignitatem, Epiſcoporum electiones diceris confirmare: [*Et infrà α.*] Sanè ſi quis pro contumacia, vel alia qualibet cauſa interdicto vel excommunicatione tenetur adſtrictus, & offert ſe ad juſtitiam, de his pro quibus ſententiam ipſam excepit, Judex eum, ne in excommunicatione decedat, abſolvere poterit, etiamſi pars adverſa, ne abſolvatur, appellationis obſtaculum interponat; ab ipſo tamen ante abſolutionem ſufficienti cautione recepta, quòd vel in præſentia Rom. Pont. ad cujus audientiam appellatur, ſi maluerit adverſarius, vel coram Judice, cui cauſam delegaverit, juris pareat æquitati. De his etiam, qui conqueruntur ſe irrationabiliter excommunicationi vel interdicto ſuppoſitos, illud idem dicimus, etiamſi hi, qui hujuſmodi protulerunt ſententiam, ad Sedem Apoſtolicam duxerint appellandum.

[α *Verùm ne petitionibus tuis noſtrum denegare videamur aſſenſum, ſuper his de quibus nos conſulere voluiſti, tibi, prout dedit nobis Dominus, reſpondemus.*]

¶ PITH. [33] *R.*] Richardo. *In vita Richardi* 124. *Archiepiſcopi Cantuarienſis, in Catal. Epiſc. Cantuar.* Richardo, qui liberalis prudénſque fuiſſe dicitur, obſequio tam in Papam, quam in Regem proclivis, quoniam neutrius animum noluit in ſe ſeu pertinacià ſeu conſtantià commovere. Nam Epiſcoporum electiones ad voluntatem metúmque Principis ſine inquiſitione legitima, in camera Regis confirmare conſuevit: de quo ab Alexandro Papa reprehenſus eſt. Vide Matth. Pariſ. 135. 170.

XXVI. IDEM in Concilio Lateranenſi [r]. [an. 1179. *Romæ.*]

[r] Sub Alex. III. *cap.* 6.

Prælatus ſubditum ſuſpendere vel excommunicare non debet, niſi monitione præmiſſa: nec ſubditus contra diſciplinam Eccleſiaſticam appellare poteſt, maximè ſi eſt Religioſus. Et Judex à quo præfigit terminum appellanti ad appellationem proſequendam, intra quem, ſi non proſequitur, Judex à quo reaſſumit juriſdictionem. Appellans verò non proſequens appellationem ſuam, condemnatur in expenſis, appellato hoc proſequenti.

[r] *C.* 42. *eod. tit. in* 1. *Comp.* Quàm cautè & prudenter ſententia excommunicationis ferenda ſit, tradit Trident. Conc. *Seſſ.* 24. *de reform. c.* 3.

REprehenſibilis [r]: [*Et infrà α.*] Præſenti decreto ſtatuimus, ut nec Prælati, niſi Canonica monitione præmiſſa, ſuſpenſionis vel excommunicationis ſententiam ferant in ſubjectos, niſi forte talis ſit culpa, quæ ipſo ſuo genere ſuſpenſionis vel excommunicationis pœnam inducat. Nec ſubjecti contra diſciplinam Eccleſiaſticam in vocem appel. erumpant. Si verò quiſquam pro ſua [t] neceſſitate crediderit appellandum, competens ei ad proſequendam appellationem terminus præfigatur; intra quem ſi fortè proſequi neglexerit, tunc Epiſcopus liberè ſua autoritate utatur. Si autem in quocumque negotio aliquis appellaverit, & eo, qui appellatus fuerit, veniente, qui appellat, venire neglexerit; ſi quid proprium habuerit, competentem illi recompenſationem faciat expenſarum, ut hoc ſaltem timore [u] territus, in gravamen alterius non facilè quis appellet. Præcipuè verò hoc in Religioſis volumus obſervari, ne Religioſi, cùm pro aliquo exceſſu fuerint corrigendi, contra regularem [x] Prælati ſui, & Capituli diſciplinam appellare præſumant, ſed humiliter ac devotè ſuſcipiant, quod pro ſalute ſua fuerit eiſdem injunctum.

[t] *al.* ſui.

[u] perterritus, detentus. *al.* deterritus.

[x] *In C. Barb.* Contra regulam Prælati ſui & Capituli ſui diſciplinam appellare, &c.

[α *Valdè conſuetudo in quibuſdam partibus inolevit, ut cum Fratres & Coepiſcopi noſtri, ſeu etiam Archidiaconi appellaturos quoſdam in ſuis cauſis exiſtimant, nulla penitus admonitione præmiſſa, ſuſpenſionis ſeu etiam excommunicationis ſententiam ferunt. alii etiam dum Superioris ſententiam & diſciplinam Canonicam reformidant, ſine ullo gravamine appellationem objiciunt, & ad defenſionem iniquitatis uſurpant, quod ad præſidium innocentium dignoſcitur inſtitutum. Quocirca ne vel Prælati ſine*

Pars II.